

מסורת הש"ס

(א) (תו"כ יעב"ץ, ב) [ג"ל
ידע. יעב"ץ, ג) שחן
לחבירו מזוהק כל. רש"ל.
(ד) [פסחים ג. וש"נ].
(ה) [ע"ר פירש"י ברכות לז.].
(ו) [ג"א קז. ו] [ג"א בתיבה,

הגהות הב"ח

(א) תוֹסֵף דָּרִיב וְכֵן יוֹדֵי
מַדְבְּרֵי רֶב מַקְדָּם הוּא אֵלֶּא
שֶׁהַגִּמְרָא:

לעזי רש"י

מִי־לֵךְ רוּחַן.
פִּטְיָל (פִּנְיָל), סוּג
שֶׁל רוּחַן.
אַרְדִּילִי־אֵ אֶרְדִּילִי־אֵ.
תּוֹמֵר, טִין.

וְכֵן אָמַר רַבֵּי הֲשִׁיבֵנו לְאִמְנוֹתָ לֹא גְרִיסִין. שֶׁכֵּן זֶה לְשׁוֹן גְּמָרָא לְהִיבֵי דְבְּרֵי הָאֲמֹרָאִים כִּינּוּ לְמַשְׁכֵּה וְעוֹד רַבֵּי תַלְמוּדִיָּה דְּרַב חֲסִדָּא הֵוֵה וְהִיבֵי אָמַר דְּרַב חֲסִדָּא שְׁמַעְתָּ מַשְׁמִיָּה. וְאִי גִרָס לִיָּה וְכֵן אָמַר רַבֵּי גְרִיסִין שְׁהִי רַבּוּ שֶׁל דְּרַב חֲסִדָּא. מִשּׁוּם דְּלֹאִיָּה לְמִיד' צִבְבָּא בְּרַבָּא (דף ע"ג:) אֶל שֶׁנִּי אָלֵךְ

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

מ.

עין משפט
נר מצוה

כו א ב מ"י פ"ט מהל'
 תולת ה' ויעין
 השהגת ומגדד משה
 כמג עשין לו טושי"פ ח"ת
 פ"י רב טעין ד וי"ש:
 כח ד ה ר ז ח מ"י
 פ"ה מהל' שאלה
 ופקדון ה' א כמג עשין
 פח טושי"פ ח"ת פ"י רב
 טעין יח:
 סב ט מ"י ש טושי"פ
 טס טעין יז:
 ע י כ מ"י ש טושי"פ
 טעין יח:
 עא ל מ"י ח"ת מהל'
 משה סב ט כמג
 לאזין טעין טושי"פ ח"ת פ"י
 רב טעין כ (דולג כר"י):

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

מִיָּמִינוּ הָאֵלֶּם מִלִּמְנָה דְרָב וְנִלְחָה
דְּגֵרֶם רֵבָה וְכֵן כִּסְפֵּר רִ"ת וְלֹא מִדְּנֵר
כֵּן חֲסֵדָה הוּא (ב) שְׁהֵמָּה מֵינֵה
שְׁמַעְשֵׁה סוּלָא כֵּן בָּא לִפְנֵי רֵבָה
וּפְסָק דִּשְׁכִּינִי לִלְמַנֵּה כְמוֹ כֵּן חֲסֵדָה
וְהַגְמָרָה מִשּׁוּם קוֹשִׁית אֲזִי
דְּלִ"ל אֲזִי לִרְבֵּה מִי דְמִי כִי וְלֹא
חֲסֵם רֵבָה מִקְשִׁיעִי וְכֵן דִּשְׁכִּינִי
לִלְמַנֵּה: **אֲנִלְגָל מַלְחָה**. פֶּסֶק
שֶׁל רֵב חֲסֵדָה וּמִנְטָל דְּרֵבָה מִי
אֲמִי: **וְכִי** מַה אֲכַפְתָּ אֲהֹ עֶבְרִיִּים.
וְעַמְמִיּוֹ דִּרְכֵּן מִפְּרֵשׁ יִירוּשָׁלַי הֵי
עֲבָרִי רִשְׁעִי יִנְיָהוּ כֵּן מִמִּין עִיבֹר
לֹא מִקְשִׁיעִי דְּלִכְלִי וְלֹא קִרְיִן
לִכְבִּרְיָהוּ דְּלִכְלִי עֲמִילֵן כֵּן חֲסֵדָה
נִגְמָרָה אֲמִרָה לֹא הִרְבֵּה אֲזֻבּוֹת מֵהֶם
הִרְבֵּה מִמְּפֹרֹת מֵהֶם יִ"ל לְדִכְרִי
דְּרֵבִי יוֹחָן קָלָמָר אֲפִילוּ לִית יִלְךְ
עֲמָה דִּמְפֶּרֶשׁ יִירוּשָׁלַי מִ"מ הִרְבֵּה
אֲזֻבּוֹת מֵהֶם:

אלה לבד בלבד. וא"ת אם כן
פסחתי מכור גמי ירוא כמו
לכור וי"ל דאין לא ירוא להטמן
(מבזה ומי' לפי משבון הראוי
להתחבא וי"א דאי אפשר שלא
להתחבא: **ולא ירוא** שאינו קלוק
לא פאן צבור. וא"ת אמאי לא
תשיב במתנתין אורז שאינו קלוק
עם זרע פשתן כיון דלית להו דא
שיעורא וי"ל דפשוט לו דנאזר
להתחבא כל ק' וביינא גבי אורז
קלוק לא חשיב זרע פשתן קלוק
דשנא דרע חלוק:

מדה טרובה ^א כורין, וזאת אפי'
 ב' כורין או ג' מתנשפין לפי'
 חשבון הספרות העולה להם וי"ל
 דב' כורין עולה להם הפסח חסרון
 של כור אחד ולא יוציא להם חסרונות
 היינו כל החסרין דחסרון של כור
 אחד לא יוציא ונקטו ק"ו כורים
 לאפוקי פסוח:

ה' כר בר חנה א"ר
נמי הכי כמה מדה מרובה עשרה כורין תני תנא
א שמדד לו מתוך גורנו והחזיר לו מתוך גורנו
וגו והחזיר לו מתוך ביתו אינו יוציא לו חסרונות
וכי בשופטני עסקינן דיהבי כביילא רבא ושקלי
מות הגורן קאמרת כד"א שמדד לו בימות הגורן
כן אבל מדד לו בימות הגורן והחזיר לו בימות
חסרון מפני שמותירות א"ל רב פפא לאב"י א"כ
ופקע כדא אבע"א משום איצנא: **מתני'** יוציא לו
חומש יוציא לו שלשה לוגין שמן למאה לוג
וצה בלע אם היה שמן מזווקק אינו יוציא לו שמרים
אינו יוציא לו בלע ר"י אומר אף ^ההמוכר ^השמן
ת השנה הרי זה מקבל עליו לוג ומחצה שמרים
^המר כי אתריה ומר כי אתריה באתריה דמר חפו
תריה דמר חפו בכופרא ומייץ טפי איבעית אימא משום
והא לא מייצא טפי באתריה דרב יהודה רמו ארבעים
דינא בשיתא זווי פרים רב יהודה שיתא שיתא כוזא
דל

ה מקבל עליי לפחות לו לוג ומחלה מחמת שמרים: **למאס**. למאה
 פין אלו בוסת: **בוסר**. זפת: **גרניספא**. קרקע שעשין ממנה
 הדגה קמח: **באסריה דרב יהודה**. מילתא חפאי נפשיה היא ולאו
 ומוט שארציהו משומה מלאין את הדיניה: **אילי דגא כשיא**. בשה
 שיא **בזוא**. נעשה רב יהודה חנוני ורביה שם כחי בזוא:

וכן אמר רבה השבוי
מי דמי התם גדולים
מחלי הכא מי ידע
וממא לקמיה דרבי א
מזו אמרו ליהם
לא יתבין שיה אהרר
חסדא אמר להו מי ד
הכא לאו ברשות נחוי
מורידין קרוב לנכסי
דרבי אמי אמר להו
הוא: **מתני'** יהמפק
הרי זה יוציא לו חת
תשעה חצאי קבין
תשעה קבין לקבור
שלש סאין לכור הה
לפי הזמן א"ר יוחנן
להן לעכברין והלא
ובין מקמא אלא אי
אלא לכור אחד בלבד
היתה מדה מרובה א
מפי יומינות: **א**

[illegible]

ויתנו לו מתוך חביונו כשאלו מתחפז תמיד וכו' מווקק הרי הלא
גמ' חסו בקירא. טמו הבחיות מפנים נשעוה כדרך ש
 ארל"א נלע"א **הא**. באתריה ד"י מיק טפי מההיא דלחמא
 רמא **ארבעין ואתמא כווי בדא**. מדה קטנה היתה
 מתכרת ביחד בימות הצליל: **פרס** ליה ר' יודא **שית**

(א) קצת נראה מזה דרשנו לא
גרם ולא מיין טפי רק ולא
מיין וזה דמצינו לא שמות לאו
משום דכלל וע"י נהדושי
הרשב"א ונשמע דיוק.
(ב) נראה דהסר כלל וי"ל
לכע"א כגרינשחא סי"
גרינשחא וכו'.

(ג) ל"ל היו נטמין מ"ח טפחין של יין בחצית וכו' והיו שבתים בששה זוזים ואלו לא ידעו לומר ששה טפחין בזה ל"ו טפחים בששה זוזים וכן דמי כל החציות נגדו י"ב טפחים בל"ל וז"ה בשמ"ק מן ההנהגה לשון רבינו.

37